

?La pujada al Port de Salau reivindica més que mai la llengua occitana

Els organitzadors alerten que si es perd una llengua desapareix la seva història i la seva cultura després que França n'hagi retirat les subvencions

Imatge de la trobada d'aquest diumenge | PNAP

Per 32è any consecutiu i com cada primer diumenge d'agost, centenars de persones han celebrat la tradicional trobada occitano-catalana al Port de Salau, al terme municipal d'Alt Àneu. Una trobada festiva a més de 2.000 metres d'altitud que aquest 2019 reivindica més que mai la llengua occitana, després que el govern francès hagi retirat les subvencions per ensenyar-la en escoles i instituts.

Feia més de vint anys que es subvencionava l'aprenentatge de l'occità a França i enguany els joves ja no la podran estudiar. Si no es reverteix aquesta decisió, "en uns anys l'occità morirà", perquè quan no queda ningú que parli una llengua, aquesta es perd i "quan una llengua desapareix, ho fa també la seva història, la seva cultura i el seu record", lamenta Núria Comas, del Cercle d'Agermanament Occitano Català (<https://caoc.cat/>) (CAOC).

La pujada al port de Salau l'organitza des de fa 32 anys el CAOC i és un clàssic del primer diumenge d'agost que va guanyant participants. La manca de comunicacions fa que sigui obligat pujar a peu al cim del Port des dels dos costats. Des de la part catalana el recorregut comença al refugi del Fonet, a Alòs d'Isil i des de la vessant de l'Ariège, passant pel poble de Salau, hi pugen els occitans.

Els catalans hi poden arribar per una pista forestal, apta per a jeeps, fins a uns 45 minuts a peu

abans del Port. Els occitans, en canvi, tenen més de dues hores i mitja de camí a peu pel seu costat, amb un desnivell de més de mil metres. Un cop a dalt, autoritats de la zona fan els seus parlaments, els participants comparteixen formatge occità i vi català i la festa acaba amb música i danses tradicionals. Els organitzadors rememoren així les relacions d'amistat, culturals o comercials que al llarg de la història hi ha hagut entre les valls pirenenques catalanes i occitanes, i que per qüestions polítiques van quedar estroncades.

Núria Comas recorda que el Port de Salau va ser un indret determinant en les comunicacions entre les dues vessants del Pirineu fins ben entrat el segle XX i que fins i tot hi havia duana a Alòs d'Isil. L'objectiu de la trobada és fer l'agermanament entre Catalunya i Occitània com a dues nacions veïnes i que històricament i culturalment han estat sempre molt unides. Se celebra al Port de Salau perquè, tal com explica Comas, ha estat un port de pas de comerç entre els dos territoris i també un camí de fugida durant la Guerra Civil i també la segona Guerra Mundial.